

Slavko Jendričko

GLAZBA CRNIH KRISTALA

Prethodnih dana
ničega nije bilo
ispod spuštenih roleta.

Večeras me probudila
svetkovina lipanjske kiše.

Čujem njezine kapi
nadnaravnog orguljaša
zaključanog u crkvi.

Drsko dilajući kopije noći
predsmrtno zvućimo
glazba smo crnih kristala.

Možda mrlja nafte
na kojima se ispod
uličnih svjetiljki
u zanosu okliznu leptirice.

Rutinski pijuckajući prvi viski
jutros sam suviše stvaran.

Za jučer nisam
nimalo siguran.

Ne mogu velikim slovom
napisati bog
zaustavio mi je srce
u vatri crnila.

JEDNOKRATNA EMOCIJA

Nema tomu tako davno
sve što ti poželim reći
dolazi brzim saonicama
iz sjećanja preklanjskog snijega.

Pod krošnjom hrasta
na našem imanju
u neutralnoj sjeni
odustajem od zaigranih riječi.

Pregrijali su me stihovi
suicidalne Sylvie Plath
sjedeći mi zavaljeni u krilu
punom polarne svjetlosti.

Sada letim
rasprskavajući nebeske kristale
u grudi što ju je ispalio tenk
kojeg je iz takta izbacila
moja suvišna emocija.

DIKTATURA LJUBAVI

Diktirao sam ljubavne riječi
udarajući po prstima tipkačicu
kada bi riječ ljubav napisala italikom.

Ovu u svakoj isplativoj prilici
neumorno iskorištavanu riječcu
naoružao sam borbenim moćima.

Prije nego se ugase zvijezde
sebi najprije treba najaviti rat
i to upravo nagonski činim.

Odveć mek brzo sam ga izgubio
ponestalo mi je osjećaja vječnosti.

A možda bi lako izgovorljivu ljubav
doista trebalo pisati italikom
sve dok ne oteža na vagi naših odnosa.

RAJSKIH 600 WATA

Zrakoplov načinjen
od prve stranice
istrgnute iz knjige o nebu

pred tobom ushićenom
srušio se u pšenično polje.

Nisam ti kćeri stigao
obrisati potamnjelo lice.

Postiđen viškom emocija
iznad cvjetova maka.

Poput najlonske vrećice
što ju je podigao vjetar.

Jendričko visi obješen
na žicama dalekovoda.

Ispod lastavičjih repova
svijetli 600 rajske wata.